

Αυτές τις μέρες που ξημερώνουν
με ήλιο στο χρώμα του αίματος
και το χρώμα βάφεται στο ίδιο χρώμα
νώθω να γίνομαι ένα με τον φόβο μου
και η ζωή μου ολόκληρη να γίνεται ένα με τον ίδιο φόβο
και μένω εκεί
ώσπου να βασιλέψει ο ήλιος
και να ερωτευτώ ξανά
με την σάρκα μου πυρωμένα
και τα μάτια μου κάρβουνα
ερεθιστικά αυτής της φωτιάς.
Ο πόλεμος ο ομογάλακτος
ανατράφηκε σθεναρά
με το θηλασμένο γάλα της μάνας
που δε γέννησε τίποτα
με ανόσιο σκοπό
ούτε το θήλασε με τέτοιο σκοπό
γιατί κανένας πόλεμος
δεν πρόλαβε τη γέννα του
όσους Αστυάνακτες κι αν πνίξαμε
στη νηπιακή τους ηλικία
για να μην γίνουν κι αυτοί θύτες
μεγαλώνοντας με τροφές πέραν του γάλακτος.
Ρίχνουμε στις τροφές των σκουλήκια
μήπως να στερέψουν οι γέννες
κι αντιστραφούν η πατριαρχία
αυτή η σαδιστική κοπρανομάνα
κι όλα τα ομόσημα δεινά.
Στα σκουλήκια αυτά
δεν δίνουμε όνομα
γιατί δεν είναι πάντα εύκολα
με τον ρυθμό που αναπαράγονται.
Μασώντας τα ανάκατα με την τροφή,
προσπαθώ να μην τ' αφήνω
να επηρεάζουν τις αισθήσεις μου
και δυσανάλογα με όσα πεθυμώ,
προσπαθώ να μην τα καίω
με την φωτιά μου
γιατί θέλω να συμβιώνω μαζί τους ειρηνικά,
να μην γίνομαι κι εγώ
ένα σκουλήκι που τρώει,
ούτε ένα σώμα που τρώγεται
θέλω η φωτιά να παραμένει φωτιά
χωρίς να γίνεται πυρκαγιά,
το γάλα να παραμένει γάλα,
χωρίς να βρωμίζεται από προθέσεις,
οι γέννες να παραμένουν γέννες,
χωρίς να ελέγχουν τον θάνατο,
οι σπόροι ν' ανθίζουν,
χωρίς να μυρίζουν τον μαρασμό τους,
θέλω οι άνθρωποι να πονάνε
δίχως να υποφέρουν τον πόνο,

και να ερωτεύονται οι άνθρωποι
χωρίς ν' αποβάλουν το γάλα τους
για να εισβάλουν τα σκουλήκια.
Ομολογώ ενώπιον σας πως
Είμαι εγώ ο ιστοριογράφος του κόσμου,
είμαι εγώ η μνήμη όλων των πολέμων,
είμαι εγώ το αίμα που χύθηκε
το αίμα που χύνεται
η ανακύκλωση του αίματος
κι η αποθήκη όλων των χαμένων κηλίδων,
είμαι εγώ οι πληγές μου
είμαι εγώ το μαχαίρι που των πληγών μου,
είμαι εγώ το χέρι που κρατάει το μαχαίρι που με πληγώνει
αλλά δεν είμαι από πρόθεση τίποτα.
Σε όλες μου τις πληγές
κοιμούνται όλων των γεννών οι απότοκοι,
κι όλοι τους ανεξαιρέτως
πιπιλίζουν τις ανοιχτές πληγές
από μια άθεη θεομανία
και μια διανοουμένη ανοησία,
μιμούμενοι πράξεις
που δεν μπορούν να μιμηθούν τις απολαύσεις
που θέλησαν να μιμηθούν.
Ο μόνος μύθος του ιστοριογραφήματός μου
είναι η επούλωση των πληγών
κι ο ηθικοδιδασκτισμός των σκουληκιών
των ξενιστών του θηλασμού
που λέγονται ομοαίματοι
χωρίς να γεννήθηκαν με ίδιο αίμα.
Είμαι τέλος εγώ η φρικωδία μου
είμαι εγώ ο πολιτισμός αυτής της φρικωδίας
χωρίς να είμαι σε θέση να παράξω
κάτι που κάποτε θα σταματήσει
την επώαση των πολέμων
που δεν έσβησαν ποτέ
και ποτέ δεν διεκδίκησαν μια ειρήνη
με πυρωμένα τα κάρβουνα των ματιών τους.
Αν πρέπει να ζητήσω από κάποιον συγγνώμη
αυτός είναι ο μαστός της μάνας μου
που δεν εκτίμησα το γάλα του
προτού αρθρώσω την πρώτη μου λέξη
γιατί ταυτόχρονα γευόμουν τα σκουλήκια
που Αστυάνακτα με βάφτισαν
κι από την χώρα μου την Αγάπη
προσπάθησαν να μ' εξορίσουν
πολέμου πόλεμος συνώνυμος.
Αφήστε με παρακαλώ
να είμαι ο γελοϊότερος
και να νομίζω πως είμαι σπουδαίος
επειδή κανένας πόλεμος δεν ήταν σπουδαίος.
Κι ίσως ο ήλιος ο αιματοβαμμένος
κάποτε εκραγεί.

Ποιος μπορεί με σιγουριά
το αντίθετο να βεβαιώσει;
Μακάρι να ήμουν κομμάτι ουρανού
για να ένιωθα πάνω μου τον ήλιο
χωρίς να ήμουν γη
πνιγμένη στο αίμα της.